

сненїа дови намѣриха ме: скорь и волѣзнь срѣщнахъ.

4 И повыкахъ името на-Господа: ш Господи, изкави дѣшата ми.

5 Милостивъ Господь и праведенъ: и благо-стрекенъ Богъ нашъ.

6 Господь сохранява простодушныте: паднахъ въ вѣдствїе, и изкави ма.

7 Върнисе, дѣше моя, во успокоенїето ти, защото Господь ти стори довро.

8 Защото си изкавилъ Ты дѣшата ми изъ смертъ, очите ми ш сълзы, нозѣте ми ш под-пръзидванѣ.

9 Ще ходимъ предъ Господа въ земля живїихъ.

ПСАЛОМЪ рѣі.

ПОВѢРОВАХЪ за това изговорихъ: азъ кѣхъ твърдѣ мнош шскорбенъ.

2 Азъ рекохъ во издмленїето мое: секїй чело-вѣкъ (е) лъжець.

3 Какво ли да дадемъ на Господа, (за) сич-ките благотворенїа Негови (камъ) мене?

4 Ще прїимамъ чашата на-спасенїето, и ще призовемъ името Господне.

5 Шѣщанїата ми ще отдадемъ на Господа, сега предъ сичките людїе Негови.

6 Многощїнна предъ Господа смъртъта на-преподобныте МѢ.

7 Вї, Господи! защото самъ равъ Твой: равъ Твой самъ, сынъ на-рабата Твоя: Ты си раз-вѣрзалъ вѣрзлата ми.

8 Тебѣ ще отдадемъ похвалѣ (както) жертвѣ, и името на-Господа ще повыкамъ.